Lietas Nr. 131013614
Lietas arhīva Nr. 1-0136-14/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014. gada 11.jūnijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dz.Zemitāne,

2014.gada 11.jūnijā Rīgā, Baložu ielā 14, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr.3145, un

k o n s t a t ē j a:

2013.gada 24.jūlijā plkst.20:16 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Speciālo uzdevumu bataljona 3.rotas jaunākais inspektors Valērijs Ņikiforovs noformēja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA708373 par 2005.gada 01.marta Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.158 "Noteikumu par kuģošanas satiksmi iekšējos ūdeņos" 26.9.1.punkta prasību pārkāpumu, proti, par to, ka viņš 2013.gada 24.jūlijā plkst. 19:15 Rīgā, Daugavas upē virzienā no Dzelzceļa tilta uz Vanšu tiltu vadīja motorlaivu "Capri LS Bowrider", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, atrodoties alkohola reibumā. Minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 1,2696 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, konstatēta ar alkometru AlcoQuant6020 Nr. AI 06290. Ar 2013.gada 30.augusta lēmumu Nr. PA708373 /pers. A/ atzīts par vainīgu LAPK 117.^{7}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu 100 Ls apmērā, atņemot kuģošanas vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem.

/pers. A/ 2013. gada 9.septembrī par lēmumu Nr.PA708373 iesniedza sūdzību Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšniekam (turpmāk tekstā – Iestāde).

Ar Iestādes 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr. 3145 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts 2013.gada 30.augusta VP RRP KPP SAPIB priekšnieka J.Jančevska lēmums Nr.PA708373.

Lēmumā norādīts, ka 2013.gada 30.augustā VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja priekšnieks J.Jančevskis, /pers. A/ klātbūtnē, saskaņā ar LAPK 117.^{7} panta pirmās daļas nosacījumiem, pieņēma lēmumu sodīt /pers. A/ ar naudas sodu Ls 100 (viens simts latu) apmērā, atņemot kuģošanas vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem, vienlaicīgi saskaņā ar LAPK 29.panta nosacījumiem atņemot visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 mēnešiem, kā arī 30 dienu laikā no lēmuma PA708373 spēkā stāšanās brīža, labprātīgi apmaksāt izdevumus 11,- Ls apmērā par alkohola ietekmes pārbaudes veikšanu, veicot iemaksu norādītajā Valsts policijas kontā. Ar pieņemto lēmumu /pers. A/ iepazinies un to parakstījis.

Iestādes lēmumā norādīts, ka Latvijas Republikas Ministru kabineta 2005.gada 01.marta noteikumu Nr.158 "Noteikumi par kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos" 26.9.1.punkts nosaka, ka vadītājam aizliegts vadīt kuģošanas līdzekli vai mācīt vadīt kuģošanas līdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles. Sakarā ar konstatēto pārkāpumu pieņemts papildus ziņojums no policijas darbinieka V.Ņikiforova, paskaidrojumi no /pers. H/ un /pers. I/.

Policijas darbinieks V.Ņikiforovs ziņojuma norādījis, ka, apturot minēto motorlaivu, pēc pieprasījuma, vadītājs /pers. A/ vadītāja apliecību uzrādījis uzreiz, kā arī neviens no laivā klātesošajām personām par motorlaivas vadītāju nepieteicies.

/pers. I/ paskaidrojumā norādījis, ka 2013.gada 24.jūlijā ap plkst. 18:30 vadījis motorlaivu no jahtkluba "ĀĀgenosta" un benzīntanku "Statoil", kas atrodas Krasta ielā. Uzpildoties, devies atpakaļ uz laivu piestātni. Daugavā starp Vanšu un Akmens tiltiem (aiz Vanšu tilta) atradusies policija. Policija, ieslēdzot bākugunis, devusies viņu virzienā. Pārtraucis kustību un gaidījis piebraucam policiju. Piebraucot policijas darbinieki likuši uzrādīt laivas tehnisko pasi. To pārbaudot likuši veikt alkohola pārbaudi. To likts darīt /pers. A/, jo pie viņa bijusi tehniskā pase. /pers. A/ laivu neesot vadījis, jo atradies laivas vidējos sēdekļos. /pers. I/ policijas darbiniekiem teicis, ka viņš ir vadītājs, taču policijas darbinieki uz to neesot reaģējuši, bet paceļot balsi /pers. A/ atkārtoti likuši pūst alkometrā. /pers. A/ atteicies un norādījis uz /pers. I/ kā laivas vadītāju. Motorlaivas aizmugurējos sēdekļos atradušās arī divas sievietes. Policijas darbinieki likuši motorlaivu vadīt /pers. I/ līdz piestātnei, ko arī izdarījis. Tālāk /pers. A/ aizgājis ar policijas darbiniekiem. To, ka /pers. I/ vadījis laivu, varot apliecināt abas sievietes, kas atradušās motorlaivā, kā arī videoieraksti no jahtkluba kamerām. Motorlaivu vadījis bez vadītāja apliecības.

/pers. J/ paskaidrojumā norādījusi, ka pie viņas uz darbu bijusi atbraukusi viņas māsa /pers. K/. Pie viņām piegājis /pers. A/ un piedāvājis pavizināties ar motorlaivu, kam piekritušas. Laivu vadījis /pers. I/, viņas ar /pers. A/ atradušās laivas aizmugurē. Aizbraukuši līdz benzīntankam "Statoil" un griezušies atpakaļ. Braucot atpakaļ, viņus apturējusi ūdens policija. Policijas darbinieks pieprasījis uzrādīt dokumentus. Dokumentus iedevis /pers. A/. Ieraugot, ka viņiem ir alkoholiskie dzērieni, situācija saasinājusies.

/pers. I/ policijas darbinieki ieraudzījuši vēlāk, jo laivai līdz vidum bijis pārvilkts tents. Policijas darbinieks pavēlējis atgriezties piestātnē. Kad tas ticis izdarīts, policijas darbinieki pavēlējuši /pers. A/ doties viņiem līdzi.

Objektīvi, vispusīgi, izvērtējot visus administratīvās lietas materiālus kopumā VP RRP KPP secinājusi, ka iesniegums ir noraidāms un piemērotais sods atstājams negrozīts, lēmumā norādot, ka, lai iestātos LAPK 117.^{7}panta pirmajā daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka kuģošanas līdzeklis atradies kustībā un tā vadītājs ir vadījis vai mācījis vadīt kuģošanas līdzekli, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Alkometrs ,,AlcoQuant 6020" Nr.AI06290 ir bijis verificēts, ko apliecina verifikācijas sertifikāts Nr.A-3090V13. Verifikācijas sertifikāts derīgs no 2013.gada 28.maija līdz 2013.gada 28.novembrim.

Iestādes lēmumā norādīts, ka kā redzams no lietas materiāliem, lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. A/ atradies alkoholisko dzērienu ietekmē. /pers. A/ noliedz, ka būtu vadījis motorlaivu. Saskaņā ar likuma "Par policiju" 10.panta pirmās daļas 6.punktu policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst administratīvo pārkāpumu konstatēšana, pārtraukšana un novēršana, vainīgo noskaidrošana, protokolu sastādīšana, lietu izskatīšana par šiem pārkāpumiem, savukārt 12.panta pirmās daļas 4.punkts policijas darbiniekam devis tiesības veikt likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai. Saskaņā ar likuma "Par policiju" 27.pantu policijas darbinieks par prettiesisku rīcību ir atbildīgs likumā un dienesta reglamentā noteiktajā kārtībā. Iestādes lēmumā norādīts, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumos par pārkāpumu sniegtie apstākļi ir izklāstīti secīgi, loģiski, bez pretrunām.

Iestādes lēmumā norādīts, ka materiāla izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu personīgi ieinteresēti sodīt /pers. A/. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti, netika konstatēti.

Iestādes lēmumā norādīts, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, tātad, šajā gadījumā arī policijas darbiniekiem, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Pamatojoties uz šo, VP RRP KPP uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku apgalvojumam, jo viņi nav tieši ieinteresēti šīs lietas iznākumā. Turklāt, lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieks ir sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 03.decembra spriedumu lietā AA13-05/5, 2005.gada 09.decembra spriedumu lietā Nr.666-05/5).

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ bijis informēts par to, ka viņam ir tiesības sniegt paskaidrojumus, taču viņš tos nav sniedzis, uzrakstot paskaidrojumā, ka nav ko paskaidrot. Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā (lieta Nr.A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir personas tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kamēr personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ paskaidrojumus ir sniedzis vēlāk, norādot arī motorlaivas vadītāju dēlu /pers. I/ un liecinieces /pers. H/ un /pers. K/. No /pers. I/ un /pers. J/ tikuši pieņemti paskaidrojumi. Iestādes lēmumā norādīts, ka, iepazīstoties ar tiem redzams, ka tie ir pretrunā ar lietas materiāliem, turklāt /pers. A/ iesniegumā minētais ir pretrunā ar /pers. I/ minēto paskaidrojumā. /pers. A/ iesniegumā norādījis, ka pēc apturēšanas viņam nav lūgts veikt pārbaudi uz alkoholu. /pers. I/ paskaidrojumā norādījis, ka policijas darbinieki lūdza veikt pārbaudi /pers. A/, no kā viņš atteicies.

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. I/ un /pers. H/ paskaidrojumos minētais par motorlaivas vadītāju vērtējams kritiski, jo /pers. I/ ir viņa dēls un /pers. H/ ir /pers. A/ paziņa, un varētu būt ieinteresēti lietas iznākumā par labu /pers. A/.

Iestādes lēmumā secināts, ka minēto pierādījumu kopums apstiprina un piešķir ticamību administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajām ziņām par pārkāpuma faktu un VP RRP KPP ieskatā šaubas par to nepastāv.

Iestādes lēmumā norādīts, ka iestāde nepiekrīt /pers. A/ sūdzībā minētajam, ka lēmums pieņemts, neņemot vērā viņa paskaidrojumu. Lietas materiālos ir atrodams policijas darbinieces K.Gaveikas ziņojums, no kura redzams, ka pirms lēmuma pieņemšanas ir vākti papildus pierādījumi lietā.

Iestādes lēmumā norādīts, ka /pers. A/ piemērots mazākais soda mērs, kāds paredzēts par šādu pārkāpumu, līdz ar to VP RRP KPP atzīst, ka šai gadījumā nav nozīmes atsevišķi vērtēt LAPK 32.panta noteiktos kritērijus - izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus vai konstatēt to neesamību.

Iestādes lēmumā secināts, ka Izvērtējot administratīvās lietas materiālus, konstatēts un pierādīts, ka /pers. A/ 2013.gada 24.jūlijā ir izdarījis CSN 26.9.1.punkta prasību pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokols un lēmums sastādīts likumīgi un sods piemērots pamatoti. Lietā nav neviena objektīva, pamatota un likumīga iemesla, lai /pers. A/ atceltu piemēroto sodu.

2014.gada 24.janvārī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr.3145, lūdzot to atcelt.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka iestādes lēmumu pārsūdz pilnā apjomā un lūdz to atcelt. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka 2013. gada 24 jūlijā plkst.19.15 motorlaivu nevadījis. Pirmkārt, motorlaiva šajā laikā atradusies laivu piestātnē „ĀĀgenosta", Balasta dambī 13, Rīgā. Otrkārt, motorlaivu iepriekš vadījis viņa dēls /pers. I/, kurš, policijas darbiniekam atrodoties motorlaivā, bija ar to līdz piestātnei atbraucis un tur to pietauvojis (jau aptuveni 18.35). Šos faktus apstiprinot gan liecinieku liecības, gan video novērošanas iekārtu kameru ieraksti - piestātnē „Statoil" degvielas uzpildes stacijā un uz tiltiem. Uz šo apstākli norādījis savā 2013. gada 1. augusta lūgumā. Lūgums, nepaskaidrojot kādēļ, ticis noraidīts un šie pierādījumi lietā, izlemjot jautājumu par viņa administratīvu sodīšanu 2013. gada 30. augustā, nav tikuši izprasīti un vispār vērtēti. Pēc vairākiem mēnešiem, izskatot sūdzību par pieņemto lēmumu, pierādījumu izvērtēšana aprobežojusies ar Pašvaldības policijas darbinieka telefoniski sniegtu informāciju par to, ka tieši par 24. jūliju (nesaprotamu iemeslu dēļ) nav ierakstu no kamerām, kas novietotas uz tiltiem, kā arī viedokli, ka pārējie ieraksti tāpat neapstiprina

faktu, ka viņš nevadīja motorlaivu pārkāpuma fiksēšanas brīdī. Šādam viedoklim par ierakstu lomu nepiekrīt, jo tie apstiprina, ka gan pirms, gan pēc tam, kad saskaņā ar policijas darbinieku sniegtajām ziņām viņš vadījis motorlaivu, to vadījis viņa dēls, un līdz ar to piedod pavisam citu ticamības pakāpi viņa un liecinieku liecībām par to, ka viņš nav vadījis motorlaivu. Tāpat ieraksti apliecinot to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts pareizs iespējamā pārkāpuma izdarīšanas laiks, un vienlaikus liecina ?ar to, ka administratīvais protokols sastādīts pēc vairākām stundām, pie tam ne pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt viedoklim par to, ka viņa un liecinieku paskaidrojumiem ir mazāka ticamība, jo ir ieinteresētība, lai viņš netiktu sodīts. Lēmumā pausts viedoklis, ka viņš atteicies no alkohola pārbaudes pārkāpuma izdarīšanas vietā. Ja tā būtu, šis fakts būtu fiksējams un par to sastādāms administratīvā pārkāpuma protokols. Šāds fakts, un proti, ka persona, kas vadījusi motorlaivu, atteikusies no alkohola ietekmes noteikšanas pārbaudes pārkāpuma izdarīšanas vietā, nav ticis fiksēts. Protokolā neesot fiksēts, ka viņš vadījis motorlaivu, neievērojot zīmi, par ko minēts policijas darbinieku ziņojumos. Neesot bijis arī procesuāli aizturēts vai citādi piespiedu kārtā nogādāts policijas iecirknī vai postenī. Objektīvi vairākas stundas pēc iespējamā pārkāpuma izdarīšanas, neatrodoties pārkāpuma izdarīšanas vietā, iespējamam pārkāpējam, kas bija acīmredzamā alkohola reibuma stāvoklī (par ko lietā nav bijis strīds), veikta alkohola ietekmes pārbaude, prasot no viņa šādā stāvoklī sniegt paskaidrojumus un apšaubot vēlāk, skaidrā prātā sniegtos paskaidrojumus.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lietā nav pietiekošu pierādījumu tam, ka 2013. gada 24. jūlijā plkst. 19.15, atrodoties alkohola reibuma stāvoklī, viņš būtu vadījis motorlaivu. Izraisoties domstarpībām ar policiju, uzreiz neesot iegūti un procesuāli nostiprināti pierādījumi. Iespējamie pierādījumi, kurus lūgts pārbaudīt jau dažas dienas pēc protokola sastādīšanas, neesot pārbaudīti. Daļa pārbaudīta vēlāk (pēc vairākiem mēnešiem), bet daļa vienkārši neesot pārbaudīta, atzīstot, ka šiem iespējamiem pierādījumiem nav nozīmes lietā.

Uzskata, ka lietā nav pierādījumu tam, ka viņš būtu izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kura izdarīšanu sodīts. Lietā esošos pierādījumus iestāde nav vispusīgi un objektīvi izvērtējusi, bet citi lietā iespējamie pierādījumi nav procesuāli nostiprināti vai iegūti, nepamatoti atzīstot, ka tiem nav nozīmes lietā.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka VP RRP KPP priekšnieka vietnieka 2013.gada 17.decembra lēmums Nr.3145 atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Latvijas APK 288.panta pirmā daļa noteic, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona — pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatē.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu klāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi pārsūdzēto Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda, vien norāda, ka sūdzībā norādītie apstākļi, nav atzīstami par pamatu sūdzības iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu un uzliktā soda, jo tiesa negūst apstiprinājumu sūdzības iesniedzēja argumentiem, tie nav pamatoti ar kādiem jauniem pierādījumiem, kurus nebūtu izvērtējusi iestāde 2013.gada 17.decembra lēmumā Nr.3145.

Tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lēmumā Nr.PA708373 uzliktais naudas sods ir atbilstošs LAPK 117^{7}.panta pirmās daļas sankcijai.

Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12 panta otrās daļas 1.punktu, 289.13pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 17.decembra lēmumu Nr.3145.

Saskaņā ar “Paziņošanas likuma” 8. panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.